

“पिताश्री ब्रह्मा बाबाको पुण्य स्मृति दिवसमा प्रातः क्लासमा सुनाउनका लागि बापदादाको मधुर अनमोल महावाक्य”
“मीठे बच्चे- तिम्रो चलन धेरै सभ्य (रोयल) हुनुपर्छ, तिमी देवता बनिरहेका छौ, त्यसैले लक्ष्य र लक्षण, भन्नाइ र गराइ समान बनाऊ ।”

गीत :- तुम्हें पाके हमने जहान पा लिया है... ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । अहिले त थोरै बच्चाहरू छन् फेरि धेरै बच्चाहरू हुनेछन् । प्रजापिता ब्रह्मालाई जान्नु त सबैले छ नि । सबै धर्मकाले मान्नेछन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- ती लौकिक पिता पनि हदका ब्रह्मा हुन् । उनीहरूको थरबाट वंशावली बन्दछ । यो फेरि हो बेहदको । नाम नै छ प्रजापिता ब्रह्मा । ती हदका ब्रह्माले प्रजा रच्छन्, लिमिटेड (हद) । कसैले दुई, चार रच्छन्, कसैले रच्दैनन् पनि । यिनका लागि त सन्तान छैनन्, यस्तो भन्न सकिदैन । यिनको सन्तान त सारा दुनियाँ हो । बेहदका बापदादा दुबैको मीठा-प्यारा बच्चाहरूसँग धेरै रूहानी प्यार छ । बच्चाहरूलाई कति प्रेमपूर्वक पढाउनुहुन्छ अनि केबाट के बनाइदिनुहुन्छ ! त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशीको पारा चढिरहनुपर्छ । खुशीको पारा तब चढ्छ जब बाबालाई निरन्तर याद गरिरहनेछौ । बाबाले कल्प-कल्प धेरै प्यारसँग बच्चाहरूलाई पावन बनाउने सेवा गर्नुहुन्छ । ५ तत्त्व सहित सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ । कौडीबाट हीरा समान बनाउनुहुन्छ । कति ठूलो बेहदको सेवा छ । बाबाले बच्चाहरूलाई धेरै प्यारसँग शिक्षा पनि दिइरहनुहुन्छ किनकि बच्चाहरूलाई सुधार्नु बाबा वा टिचरको नै काम हो । बाबाको श्रीमतद्वारा नै तिमी श्रेष्ठ बन्दछौ । यो पनि बच्चाहरूले चार्टमा हेर्नुपर्छ- हामी श्रीमतमा चल्छौ वा मनमतमा ? श्रीमतबाट नै तिमी एक्यूरेट बन्नेछौ । जति बाबासँग प्रीत बुद्धि हुन्छ त्यति गुप्त खुशीले भरिपूर्ण रहनेछौ । आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- हामीलाई यति अपार खुशी छ ? अव्यभिचारी याद छ ? कुनै कामना त छैन ? एक बाबाको याद छ ? स्वदर्शन चक्र घुमिरहेको होस् अनि प्राण तनबाट निस्कियोस् । एक शिवबाबा, दोस्रो न कोही । यो नै अन्तिम मन्त्र हो ।

बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, जब बापदादालाई सम्मुख देख्छौ, के यो बुद्धिमा आउँछ- उहाँ हाम्रो पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । बाबाले हामीलाई यस पुरानो दुनियाँबाट लिएर जानुहुन्छ, नयाँ दुनियाँमा । यो पुरानो दुनियाँ त अब खत्तम भयो कि भयो । यो त अब कुनै कामको छैन । बाबा कल्प-कल्प नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ । हामी कल्प-कल्प नरबाट नारायण बन्दछौ । बच्चाहरूलाई यो स्मरण गरेर कति उल्लासमा रहनुपर्छ । प्यारा बच्चाहरू ! समय धेरै कम छ । आज के छ, भोलि के हुनेछ ! आज र भोलिको खेल हो । यसैले बच्चाहरूले लापरवाही गर्नु हुँदैन । तिमी बच्चाहरूको चालचलन धेरै रोयल हुनुपर्छ । आफूले आफैँलाई हेर्नु छ- देवताहरूको जस्तो हाम्रो चलन छ ? देवताको जस्तो दिमाग रहन्छ ? जुन लक्ष्य छ त्यस्तै बनि पनि रहेका छौ वा केवल भन्ने मात्र गछौ ? जुन ज्ञान मिलेको छ त्यसमा मस्त रहनुपर्छ । जति अन्तर्मुखी भएर यी कुराहरूमा विचार गर्दै रहन्छौ, त्यति धेरै खुशी रहनेछ । यो पनि तिमी बच्चालाई थाहा छ- यस दुनियाँबाट त्यो दुनियाँमा जान बाँकी थोरै समय छ । जब त्यो दुनियाँलाई छोडिसक्यौ फेरि पछाडि किन हेर्ने ! बुद्धियोग त्यसतर्फ किन जान्छ ? यो पनि बुद्धिद्वारा काम लिनु छ । जब पार निस्किसक्यौ फेरि बुद्धि किन जान्छ ? बितेका कुराहरूको चिन्तन नगर । यस पुरानो दुनियाँको कुनै पनि आशा नरहोस् । अब त एउटै श्रेष्ठ आशा राख्नु छ- हामी त गइरहेका छौ सुखधाम । कहीं पनि रोकिनु छैन । देख्नु छैन । अगाडि बढ्दै जानु छ । एकै तर्फ हेरिराख अनि मात्र अचल-अडोल, स्थिर अवस्था रहन्छ । समय धेरै नाजुक हुँदै जान्छ, यस पुरानो दुनियाँको हालत बिग्रदै जानु नै छ । तिम्रो योसँग कुनै सम्बन्ध (कनेक्शन) छैन । तिम्रो सम्बन्ध छ नयाँ दुनियाँसँग, जुन अहिले स्थापना भइरहेको छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ, अब ८४ को चक्र पूरा भयो । अब यो दुनियाँ समाप्त हुनु नै छ, यसको धेरै सिकिस्त हालत छ । यतिबेला सबैभन्दा धेरै रिस प्रकृतिलाई आउँछ, त्यसैले सबै खत्तम गरिदिन्छ । अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो प्रकृतिले आफ्नो रिस जोडले देखाउनेछ, सारा दुनियाँलाई डुबाइदिनेछ । बाढी आउनेछ । आगो लाग्नेछ । मनुष्यहरू भोकै मर्नेछन् । भूकम्पमा घरहरू सबै भत्किनेछन् । यी सबै हालतहरू सारा दुनियाँको लागि आउनेछ । अनेक प्रकारबाट मृत्यु हुनेछ । ग्याँसका यस्ता-यस्ता बमहरू छोड्नेछन्, जसको गन्धले नै मनुष्य मर्नेछन् । यो सबै ड्रामा प्लान बनेको छ । यसमा दोष कसैको पनि छैन । विनाश त हुनु नै छ, यसैले तिमीले यस पुरानो दुनियाँबाट बुद्धियोग हटाउनुपर्छ । अहिले तिमी भन्दछौ- वाह सतगुरु... जसले हामीलाई यो बाटो बताउनुभयो । हाम्रो सच्चा-सच्चा गुरु बाबा एउटै हुनुहुन्छ, जसको नाम भक्तिमा चलिआएको छ, उहाँको वाह-वाह भनेर गायन गरिएको छ । तिमी

बच्चाहरूले भन्दछौं— वाह सतगुरु वाह ! वाह तकदिर वाह ! वाह ड्रामा वाह ! बाबाको ज्ञानबाट हामीलाई सद्गति मिलिरहेको छ ।

तिमी बच्चाहरू निमित्त बनेका छौं विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नका लागि । त्यसैले सबैलाई यो खुशीको खबर सुनाऊ— अब नयाँ भारत, नयाँ दुनियाँ जसमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो त्यो फेरि स्थापना हुँदैछ । यो दुःखधाम परिवर्तन भएर सुखधाम बन्नु छ । भित्र खुशी रहनुपर्छ— हामी सुखधामको मालिक बनिरहेका छौं । त्यहाँ यस्तो कसैले सोध्नेछैन— तिमी राजी-खुशी छौ ? स्वास्थ्य ठीक छ ? यो यस दुनियाँमा सोधिन्छ किनकि यो हो नै दुःखको दुनियाँ । तिमी बच्चाहरूसँग पनि यो कसैले सोध्न सक्दैन । तिमी भन्दछौं— हामी ईश्वरका बच्चा हौं, हामीलाई के हालचाल सोध्नुहुन्छ ! हामी त सदैव राजी-खुशी छौं । स्वर्गमा भन्दा पनि यहाँ धेरै खुशी छ किनकि स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला बाबा मिल्नुभएको छ । त्यसैले सबै कुरा प्राप्त भएको छ । पर्वाह थियो पार ब्रह्ममा रहनेवाला बाबाको, उहाँ नै मिल्नुभयो, बाँकी कसको पर्वाह ! यो सदैव नशा रहनुपर्छ । धेरै रोयल, मीठो बन्नु छ । आफ्नो भाग्यलाई उच्च बनाउने समय अहिले नै हो । पद्मापद्मपति बन्ने मुख्य साधन हो— कदम-कदममा खबरदारीपूर्वक चल्नु । अन्तर्मुखी बन्नु । यो सदैव ध्यान राख— “जस्तो कर्म हामी गछौं हामीलाई देखेर अरूले गर्छन् ।” देह अहंकार आदि विकारहरूको बीज त आधाकल्पदेखि रोपेका छन् । सारा दुनियाँमा यो बीज छ । अब त्यसलाई समाप्त गर्नु छ । देह-अभिमानको बीज रोप्नुहुँदैन । अहिले देही-अभिमानको बीज रोप्नु छ । तिम्रो अहिले वानप्रस्थ अवस्था हो । परमप्रिय बाबा मिल्नुभएको छ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ । बाबाको सट्टामा देहलाई वा देहधारीहरूलाई याद गर्नु— यो पनि भूल हो । तिमीले आत्म-अभिमान बन्ने, शीतल बन्ने मेहनत गर्नु छ ।

मीठे बच्चे, यो जीवनबाट तिमी कहिले पनि दिक्क हुनु हुँदैन । यो जीवन अमूल्य भनी गायन गरिएको छ, यसको सम्हाल पनि गर्नु छ । साथ-साथै कमाई पनि गर्नु छ । यहाँ जति दिन रहन्छौ, बाबालाई याद गरेर अथाह कमाई जम्मा गरिरहनेछौ । हिसाब-किताब चुक्ता हुँदै जानेछ, त्यसैले कहिल्यै दिक्क हुनुहुँदैन । बच्चाहरूले भन्दछन्— बाबा ! सत्ययुग कहिले आउँछ ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू पहिले तिमी कर्मातीत अवस्था त बनाऊ । जति समय मिल्छ पुरुषार्थ गर, कर्मातीत बन्ने । बच्चाहरूमा नष्टोमोहा बन्ने पनि धेरै हिम्मत चाहिन्छ । बेहदका बाबासँग पूरा वर्सा लिनु छ भने नष्टोमोहा बन्नुपर्छ । आफ्नो अवस्थालाई धेरै उच्च बनाउनु छ । बाबाका बनेका छौ, त्यसैले बाबाकै अलौकिक सेवामा लाग्नुपर्छ । स्वभाव धेरै मीठो हुनुपर्छ । मनुष्यलाई स्वभावले नै दिक्क बनाउँछ । ज्ञानको जुन तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसद्वारा आफ्नो जाँच गरिराख । जे पनि खराबी (डिफेक्ट) छ त्यसलाई निकालेर पवित्र हीरा बन्नु छ । थोरै पनि डिफेक्ट छ भने मूल्य कम हुन्छ, त्यसैले मेहनत गरेर आफूलाई मूल्यवान् हीरा बनाउनु छ । तिमी बच्चाहरूसँग बाबा अब नयाँ दुनियाँको सम्बन्धको पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । मीठे बच्चे, अब बेहदका बाबा र बेहदको सुखको वर्सासँग सम्बन्ध राख । एकै बेहदका बाबा हुनुहुन्छ जसले बन्धनबाट छुटाएर तिमीलाई अलौकिक सम्बन्धमा लिएर जानुहुन्छ । सदैव यो स्मृति रहोस्— हामी ईश्वरीय सम्बन्धका हौं । यो ईश्वरीय सम्बन्ध नै सदा सुखदायी छ । अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे, अति स्नेही बच्चाहरूलाई माता-पिता बापदादाको दिलैदेखि, प्रेमसहित यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

१८ जनवरी ‘स्मृति दिवस’ लाई सदाकालको समर्थी दिवस मनाउनका लागि शिक्षा (१८.०१.७९)

आज सबै बच्चाहरू विशेष साकारी याद— प्रेम स्वरूपको स्मृतिमा धेरै रहेका थिए । साकारी सो आकारी बाबा सबैको नयनमा हुनुहुन्थ्यो । अमृतवेलादेखि देश-विदेशका बच्चाहरूको यादको सन्देश सारा वतनमा वायुमण्डलको जस्तै फैलिएका थिए । प्रेमको आँसुका मालाहरूले वतनलाई सजाइरहेका थिए । हरेक बच्चा ब्रह्मा बाबाको लवमा लवलीन थिए । चारैतर्फका दिलका स्नेही बच्चाहरूको आवाज बापदादाको पासमा पुगिरहेको थियो । हरेकको मनबाट बाबाको महिमाको सुन्दर आलाप संगीत जसरी वतनमा गुञ्जिरहेको थियो । हरेकका बलिरहेको आशाका दीपकले वतनलाई जगमग गरिरहेका थिए । बापदादा बच्चाहरूको स्नेहलाई देखेर मुस्कुराइरहनु भएको थियो । विदेशी वा देशवासी बच्चा आफ्नो बुद्धियोगद्वारा वतनमा पनि पुगेका थिए । ब्रह्मा बाबा पनि बच्चाहरूको स्नेहको सागरमा, बच्चाहरूको लवमा लवलीन थिए र यादको रिटर्न दिइरहेका थिए ।

बच्चाहरूले बाबासँग सोध्छन्— हजुर हामी सबैभन्दा पहिला एकलै वतनवासी किन बन्नुभयो ? धेरैजसो बच्चाहरूको यही स्नेहको प्रश्न थियो । बाबा बोल्नुभयो— जसरी आदिमा स्थापनाको कार्य प्रति साकार रूपमा निमित्त एक नै बने,

अल्फको चिठी पहिला एकलाई आयो । सेवा अर्थ सर्वस्व त्यागमूर्त एकलै बन्नुभयो, जसलाई देखेर बच्चाहरूले फलो फादर गरे । त्याग र भाग्य दुवैमा नम्बरवन बाबा निमित्त बन्नुभयो । अब अन्त्यमा पनि बच्चाहरूलाई माथि उठाउनका लागि वा अव्यक्त बनाउनका लागि बाबालाई नै अव्यक्त वतनवासी बन्नुप्यो । यस साकारी दुनियाँभन्दा पनि उच्च स्थान अव्यक्त वतनलाई अपनाउनुप्यो । अब बाबा भन्नुहुन्छ— बाबा समान स्वयम्लाई र सेवालाई सम्पन्न गर । बाबा समान अव्यक्त वतनवासी बन । बापदादा अहिले पनि आह्वान गर्नुहुन्छ । ढिलो कसले गरिरहेको छ ? ड्रामामा ढिलो छ ? ड्रामामा पनि निमित्त कारण को ? केवल एउटा सानो कुरा दृढ संकल्प रूपमा धारण गरेमा सदाकालको मिलन हुनेछ । जसरी आजको दिन सहजयोगी, निरन्तरयोगी, एक बाबा दोस्रो न कोही— यही स्थितिमा स्थित भयो, यसैगरी सदा अमर भवको वरदानी बन, तब के हुनेछ ? सदाकालको लागि जुदाई (बिछोड)लाई बिदाई मिल्नेछ र सदा मिलनको बधाई हुनेछ । स्नेह स्वरूपलाई समान स्वरूपमा परिवर्तन गर । जसरी कुनै पनि आत्मासँग स्नेह छ भने स्नेहको स्वरूप हुन्छ जो स्नेहीलाई मन पर्छ त्यही स्नेह गर्नेलाई मन पर्छ । हिँड्दा-खाँदा-पिउँदा-बस्दा स्नेहीको दिलपसन्द हुन्छ । यसैगरी जान्दछौ— बाबाको स्नेह कोसँग छ ? बाबालाई सदा के मन पर्छ ? आफ्नो दिलपसन्द होइन, स्नेही बाबाको दिलपसन्द । त्यसैले सदा जे पनि संकल्प गर्छौ वा कर्म गर्छौ पहिला यो सोच— स्नेही बाबाको दिलपसन्द छ ? यदि बाबालाई मन पर्दैन भने लोकलाई पनि मन पर्दैन । केवल यति सानो कुरा छ स्नेहीको पसन्दी अनुसार चल्नु छ । यति रिटर्न सदा गर्न सक्छौ हैन ! सर्व सम्बन्धको स्नेहमा यति सानो रिटर्न के मुश्किल लाग्छ र ? आजको स्मृति दिवसलाई सदा कालको लागि समर्थी दिवस मनाऊ । यही संकल्प गर— जे बाबालाई मन पर्छ त्यो नै मलाई मन पर्छ । सदा बाबा-पसन्द, लोक-पसन्द रहनु छ ।

निराश हुनु कुनै पनि संस्कार वा परिस्थितिहरूको वशीभूत हुनु, अल्पकालको प्राप्ति गराउने व्यक्ति वा वैभवहरूतर्फ आकर्षित हुनु... यी सबै कमजोरी रूपी कलियुगी पर्वतलाई आजको समर्थी दिवसमा सबै बच्चाहरूले दृढ संकल्पको अंगुली दिएर सदाकालका लागि समाप्त गर अर्थात् सदाकालको विजयी बन । विजय तिम्रो तिलक हो । विजय तिम्रो गलाको माला हो । विजय जन्मसिद्ध अधिकार हो । सदा यस समर्थी स्वरूपमा रहने गर । यो हो स्नेहको रिटर्न । बाबा बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ— जसरी ब्रह्मा बाबाले सारा ज्ञानको सार स्वयम् धारण गरेर बच्चाहरूलाई फलो फादर गर्ने हिम्मत दिनुभयो, साकार रूपद्वारा अन्तिम महावाक्य अमूल्य उपहार दिनुभयो, ती उपहारलाई स्वरूपमा ल्याएका छौ ? उपहारको रिटर्नमा बाबालाई स्वरूप बनेर देखाएका छौ ? केवल तीन वाक्य जुन थिए (निराकारी, निरहंकारी, निर्विकारी) त्यसलाई साकारमा ल्याएका छौ ? साकार स्नेहको रिटर्नमा साकार रूप हो । यही तीन वाक्यबाट बाबाले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नुभयो, फलो फादर । साकार बाबाले स्थितिको स्तम्भ बनेर देखाउनुभयो, जसको स्नेहमा यो स्मृति स्तम्भ पनि बनाएका छौ । तत्त्वम् । सर्वगुणहरूको स्तम्भ बन, जो विश्वको हर धर्मका आत्माहरूले धारणा स्वरूप स्तम्भ तिमीलाई मानून् । विश्वको अगाडि आदि पिताको समान शक्ति र शान्ति स्तम्भ बन ।

स्नेहको सन्देश जुन बच्चाहरूले पठाएका थिए, रिटर्नमा बापदादा पनि सबै स्नेही बच्चाहरूलाई पद्मगुणा स्नेह दिइरहनुभएको छ । अब पद्मापद्म भाग्यशाली सदा बन । अच्छा ।

यस्ता सदा बाबाको स्मृति सो समर्थी स्वरूप, बाबाको सदा दिलपसन्द, सदा दृढ संकल्पद्वारा स्वयम्लाई र विश्वलाई सेकेण्डमा परिवर्तन गर्ने, सदा विश्वको अगाडि शक्ति र शान्ति स्तम्भ समान स्थित रहने, यस्ता बापदादाका समीप सिकीलधे बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई, गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

वरदानः— एकको साथमा सर्व सम्बन्ध कायम गर्ने सर्व किनाराहरूबाट मुक्त, सम्पूर्ण फरिश्ता भव

जसरी कुनै चीज बनाउँदा, जब त्यो बनेर तयार हुन्छ तब किनारा छोडिदिन्छ, त्यसैगरी जति सम्पन्न स्टेजको समीप आउँदै जान्छौ त्यति सबैबाट किनारा हुँदै जानेछौ । जब सबै बन्धनहरूबाट वृत्तिद्वारा किनारा हुन्छ अर्थात् कसैमा पनि लगाव हुँदैन तब सम्पूर्ण फरिश्ता बन्नेछौ । एकको साथमा सर्व सम्बन्ध कायम राख्नु— यही ठेगाना हो, यसैबाट अन्तिम फरिश्ता जीवनको मंजिल समीप अनुभव हुन्छ । बुद्धि भड्किन बन्द हुन्छ ।

स्लोगनः— स्नेह यस्तो चुम्बक हो जसले ग्लानि गर्नेलाई पनि समीप ल्याउँछ ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नका लागि विशेष होमवर्क :

१८) ब्रह्मा बाबाले निश्चयको आधारमा, रूहानी नशाको आधारमा, निश्चित भावीको ज्ञाता बनेर सेकेण्डमा सबै सफल गर्नुभयो । आफ्नो लागि केही राख्नुभएन । स्नेहको निशानी हो सबै कुरा सफल गर । सफल गर्नुको अर्थ हो श्रेष्ठ तर्फ लगाउनु ।